

var en god idé at læse forslaget, men at opfordringen ikke var helt tumpet, viser jo fru Pia Kjærsgaards bemærkning om alle de andre 28 forslag. Her er faktisk 78 forslag. Det kunne fru Pia Kjærsgaard have konstateret ved at læse papirerne.

Så vil jeg sige: Dette her har fra starten været solgt som beskyttelse og integration. Og fru Pia Kjærsgaard har tilsyneladende, kan jeg høre, ikke været spor interesseret i at være med til at løse nogen af de boligsociale problemer, der er opstået i visse kommuner her i landet. Det må jeg tolke ud af hendes sidste indlæg.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Udlændingepolitikken står fortsat højt på listen over de emner, der har stor folkelig og politisk interesse. Grundlæggende finder vi i Venstre, at vi mangler en samlet udlændingepolitik. Tilstrømningen til Danmark styres fortsat ikke af dansk lovgivning, men af udlændingene selv, og det har vi gang på gang fremhævet at vi ønsker lavet om.

Vi finder f.eks. i Venstre, at flygtningepolitikken er hamrende uretfærdig. Flygtningepolitikken understøtter mere menneskesmuglere og plattenslagere, end den understøtter de forfulgte. Indvandrerstoppet gennemhulles af familiesammenføringer af mennesker, der har vanskeligt ved at blive integreret, samtidig med at vi blokerer for velkvalificeret arbejdskraft udefra.

Det var nogle af de problemer, vi også godt ville have haft med i dette forslag.

Vi havde gerne set, at der i lovforslaget havde været nogle regler med om krav om selvforsørgelse, men vi erkender dog, uanset at vi også har hørt fru Elisabeth Arnold sige, at det hele nok ikke hjalp eller ændrede noget, at i nogle af de principper, vi i Venstre har talt for at få ændret igennem årene, sker der altså nogle mindre opblødninger.

Vi har jo i årevis fra Venstres side krævet, at retskravet på familiesammenføring bliver ophevet, og uanset at vi ikke gør os nogen forestillinger om, at antallet af familiesammenføringer lige med det samme falder drastisk, så mener vi alligevel, at forslaget er et skridt i den rigtige retning. Det er jo ikke mere end et par år siden, vi havde – undskyld, jeg siger det – stor pingtummel om betingelsen om, at en familiesammenført eller den, som den pågældende skulle familiesammenføres med, selv skulle kunne finde en passende bolig. Det havde vi en

aftale med indenrigsminister Thorkild Simonsen om, men det faldt som bekendt, fordi De Radikale rendte fra aftalen.

Vi er godt tilfredse med, at Det Radikale Venstre nu har indset, at den betingelse er ganske fortrinlig at stille, netop også – som det har været anført både i oplægget fra ministeren og fra fru Dorte Bennedsens side – for at gavne integrationen. Det er selvfølgelig et forslag, vi kan gå ind for. Vi har også i årevis argumenteret for, at familiesammenføringer mellem indvandrere, der i tredje og fjerde generation ønsker sammenføringer med landsmænd, der opholder sig nede i oprindelseslandet, overhovedet ikke behøver at finde sted i Danmark.

Med dette forslag kommer ministeren med en meget lille indrømmelse i den retning, fordi det nu i hvert fald kommer til at indgå som et element i lovgivningen, hvordan det er med tilknytningsforholdet. Heller ikke her gør vi os de store illusioner om, at antallet af familiesammenføringer vil falde, men der er dog gået en smule hul på bylden, om jeg så må sige, og derfor kan vi selvfølgelig også støtte den del af lovforslaget.

Så indeholder lovforslaget en 25-års-regel, altså en regel om, at familiesammenføring især for ægteskaber indgået af personer under 25 år skal behandles individuelt.

Lad mig først sige, som vi også har nævnt det før, at vi mener, at retskravet skal ophæves for alle, uden aldersgrænser.

Dernæst er det meget vigtigt, at vi får slået fast her fra Folketinget i dag – for der har været mange misforståelser om den 25-års-regel – at den altså ikke vedrører den grundlæggende ret til, at to frie mennesker kan indgå ægteskab med hvem de vil. Det er nemlig for Venstre en helt afgørende ret at få fastslået, at man selvfølgelig, når man er et frit menneske, kan gifte sig med hvem man vil. Det er ikke noget, statsmagten skal blande sig i.

Men det, at man har en ret til at indgå ægteskab med hvem man vil, er altså ikke ensbetydende med, at man nødvendigvis skal have krav på opholdstilladelse netop i Danmark. Det er der ikke nogen folkeretlige forpligtelser der siger at man skal. Det er meget vigtigt, at vi fastholder denne skelnen mellem retten til at indgå ægteskab og retten til opholdstilladelsen.

Baggrunden for reglen er jo egentlig trist nok – fru Dorte Bennedsen har gjort rede for det igen og igen her under de korte bemærkninger: Reglen formuleres for at sikre, at der ikke er